

der i dette Dieblis er 30—40 smukke Kvæser, som fare paa østersøiske Havne og have tilveiebragt en meget levende Handel paa disse. Den høitagtede Minister sagde nylig, at, da Fiskerne nu have været vidende om det Uveir, der har været dem over Hovedet i længere Tid, saa have de altsaa ogsaa været advarede mod at indlade sig for meget paa Udgifter til Vaad. Det er sandt, at de have været advarede; men det er ogsaa vist, at de sidste Mars Forhold have bragt en lidet ønskelig Standsning og Usikkerhed tilstede. Jeg maa tilstaa, at jeg ser ikke rettere — og jeg er bleven bestyrket deri ved de Forhandlinger, som her ere førte, og som jeg naturligvis har fulgt med den største Interesse, — ved at en virkelig forstandig og omsigtsfuld Lovgivning, som forener og forbinder alle Interesser, saaledes at de bedst mulige Fiskerebsfaber i det videst mulige Omfang komme tilstede for at yde det størst mulige Udbytte, kan forbindes med Omhu for de lavere stillede og mindre formuende Fiskere, som man mener lide ved disse nye Fiskemaader. Jeg tror rigtig nok ikke, at det skal ske fra Statens Side, ved at kvæle, hæmme eller at ændre den Udvikling, der er begyndt, men ved at udbrede Oplysning om, hvad der er det hensigtsmæssige og Fornuftige, og ved at komme til Hjælp, en Hjælp, der fra Statens Side slet ikke er saa uoverkommelig som i de fleste andre Tilfælde, fordi det forholdsvis er smaa Kapitaludlæg, der fordres. Det viser sig saaledes ved det Exempel, jeg anførte fra Middelfart med Hensyn til disse Kvæser, at det kun er en Kapital af fra 11—1300 Rd. eller saa omtrent, der udfordres for hver Entreprise, men ved at forene sig, ved at være Mange om det, som fordres foretaget, kan en ringe Understøttelse bringe det i Stand, og Sikkerheden for denne Understøttelse er forholdsvis ikke ubetydelig.

Jeg maa tilstaa, at Alt, hvad jeg har hørt, og hvad jeg ogsaa har fundet bekræftet i Dag, giver mig kun Bestyrkelse i den Formodning, jeg fra Først af har havt, at det ikke forholder sig rigtigt med den Paastand, man fremsører om, at Vaadfiskeriet ødelægger Havbunden i væsentlig Grad, ligesom jeg heller ikke tror, at det forholder sig saaledes, at man nogenstunde har ført eller vil kunne føre et virkeligt, gyldigt og slaaende Bevis for, at Fiskemængden nogenstunde hidtil har vist sig aftagende paa Grund af dette forøgede Fiskeri. Jeg kan i den Henseende saa vel som i det Hele henholde mig til de to ærede Medlemmer (Zeth og Solstein), der aabnede Forhandlingerne igaar; kun vil jeg ikke kunne være enig med det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds i hans korte Antytning af det Hensyn, han vilde tage til de ugunstigere stillede Fiskere, nemlig gennem Fordelingen. Derom tror jeg rigtig nok der kan tvistes en Del; thi det er neppe den Bei, ad hvilken der skal sørges for den ringere

Befolkning. — Der er imidlertid een Ting, hvorom der efter min Opfattelse af disse Forhandlinger er Enighed tilstede her i Salen undtagen fra den høitagtede Ministers Side, og det er, at den Ordning, som her tilsigtes, fordrer med Nødvendighed langt yderligere og meget mer omfattende Oplysninger end dem, Ministeren har set sig i Stand til at forelægge os. Jeg er af den Formening, at naar det Udvalg, som jeg ikke tvivler om, Forsamlingen vil nedsætte, og nedsætter med sædvanlig Omsigt, udførligt kommer til at gennemtrænge Sagen, Noget, vi ikke kunne ved en første Behandling, saa vil det være i Stand til at fremkalde saadanne yderligere Oplysninger, der kunde skaffe Klarhed baade i Henseende til den i værende Tilstand og i Henseende til den hensigtsmæssige Maade at ordne Sagen paa. Jeg skal derfor heller ikke her gaa i nogen Detail, idet jeg, som antydet, er overbevist om, at alle Hensyn til begge Sider ville blive iagttagne, naar det, om ikke itag i denne Session saa dog senere, bliver muligt at give en almindelig Lov som den, Regjeringen her har tilstiget.

Formanden (Kraab): Det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Solstein) har bedt om Ordet; det ærede Medlem har allerede havt Ordet 2 Gange, men under Forudsetning af Thingets Samtykke — skal jeg give det ærede Medlem Ordet.

Solstein: Jeg ønsker kun at gjøre den Bemærkning, at, naar den høitærede Minister siger, at Regjeringen har gjort, hvad den kunde med Hensyn til at skaffe statistiske Oplysninger tilveie, og at det heller ikke er saa lidt, der er skaffet tilveie, idet der er skaffet Oplysninger for 5 Aar, er det naturligvis ikke min Mening at ville brede den nuværende Regjering, der jo ikke har været Regjering i 5 Aar, at der ikke er skaffet tilstrækkelige Oplysninger, men jeg maa dog sige, at da Fiskerisagen, saavidt mig bekjendt — og jeg tror, det fremgaar af Regjeringens Motiver, i alt Fald da af Kommissionens Betænkning — allerede har været berørt i Begyndelsen af Halvtredserne, og da der i Tredserne har foreligget Sager vedrørende Fiskeriets Ordning, har der allerede for tidligere Regjeringer været fuldstændig tilstrækkelig Anledning til at skaffe sig nøiagtige og tilstrækkelige Oplysninger og til at følge Fiskeriets Udvikling her i Landet; at det ikke er slet, er aabenbart en Feil, og en Feil, som naturligvis vil medføre sine Uanskeligheder for dem, der nu skulle behandle Sagen, og da navnlig for Folkethinget, naar det nu skal til at behandle denne Lov. — Med Hensyn til Danske Lov 5—10—43 bemærkede den høitærede Minister, at det naturligvis aldrig havde været dette Lovforslags Mening, at den menige Mand skulde kunne forbydes at benytte Malestaderne, naar det ikke stred